

A szellemek mocsara

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány, Krisztina és neki volt egy öccse, Zsolt. Ők minden nap mentek sétálni. Egyszer egy nap elmentek sétálni, és bár vissza kellett jönniük 6 órára, nem értek haza, mert elvesztek. A szülei elkezdtek keresni a gyerekeket. A gyerekek elmentek a szellemek mocsarához, ahova nem szabadott menni, és a szülei azt mondták, hogy nem szabad, mert vannak ott szellemek. De a gyerekek nem hallgattak a szüleikre, és azért is elmentek.

Amikor odaértek, a gyerekek nagyon féltek, hogy ne legyen semmi bajuk, de nem tudtak haza menni, mert elvesztek. A szülei meg egész nap és egész éjjel keresték, de nem találták meg őket. Akkor tudták meg, hogy elmentek a szellemek mocsarához, ahova nem szabadott menni. A gyerekek arra jöttek rá, hogy ez a hely nagyon rémisztő, és hogy nem tudnak hazamenni, ezért elbújtak egy fa alá, hogy senki se lássa őket.

Krisztina és Zsolt elaludtak, és akkor jöttek a szellemek. A szellemek elvitték őket a buvóhelyükre, hogy ott töltsék az éjszakát, és hogy ne fázzanak meg. Amikor fölébredt Zsolt, elkezdett ordibálni és fölkelte a testvérét. Amikor fölkel Krisztina, csak nézte, hogy hol vannak, és akkor azt mondta a testvérenek, hogy a szellemek mocsaránál vannak. Krisztina fölállt, és abban a pillanatban jöttek a szellemek, ők meg gyorsan lefeküdtek és aludtak. Amikor Zsolt kinyitotta a szemét és meglátta a szellemeket, elkezdett visítani és nagyon gyorsan futott, így a szellemek nem bírták elkapni. És a testvére azt kiáltotta neki, hogy hagyja abba az ordibálást. Zsolt abbahagyta az visítózást, és gyorsan visszafutott a testvérehez, és átölelte, és megköszönte neki, hogy lenyugtatta. A szellemek megkérdezték, hogy mi a nevük, és ők meg válaszoltak:

- A nevem Krisztina, és ő az öcsém, Zsolt.

A szellemek adtak nekik enni. Krisztinának és Zsoltnak nagyon tetszett az enivaló, amit adtak a szellemek. A szellemek engedtek zenét, és elkezdtek táncolni, és akkor Krisztina és Zsolt kezdtek táncolni az ebéd után. A szellemek közben azt is elmesélték, hogy minden este mennek sétálni, mert mindig úgy szoktak menni, mert nappal nem látszódnak és este meg látszódnak.

A tánc végén Krisztinának és a Zsoltnak kezdett fájni a hasuk, és akkor azt mondták, hogy meg kell inni a gyógyszert. A szellemek adtak valamilyen undorító gyógyszert, amit azzonnal kiköptek.

Zsolt és Krisztina szülei tudták, hogy hol vannak a gyerekeik, és azonnal elindultak a szellemek mocsarához. A szülőknek is nagyon nehéz volt, mert nem bírták legalább átölelni őket még egyszer. Akkor összeszedték magukat és továbbmentek keresni, hogy ha még meg nem haltak,

csak hogy meg bírják ölelni őket még egyszer. Krisztina és Zsolt szülei még mindig keresték őket, este lefeküdtek a fa alá, és elaludtak. Akkor jöttek a szellemek, és őket is elvitték az ő buvóhelyükre. Amikor elvitték, akkor Krisztina és az ő testvére lefeküdtek a szüleik mellé, és ők is elaludtak, a szellemek pedig elmentek sétálni. Amikor fölkeltek Zsolt és Krisztina szülei, akkor fölkellették a gyerekeket és átölelték őket. Abban a pillanatban jöttek a szellemek, a szülők pedig kezdték védeni a gyerekeiket, Krisztina pedig azt mondta a szüleinek hogy:

- Anya, a szellemek nem rosszak, hanem jók.

Anya meg azt mondta hogy:

- Hallgass már el, csak addig, hogy elmenjenek a szellemek, és ők nem jók, hanem rosszak!

A kislány nagyon mérges lett, és elfutott a szellemekhez, és kért tőlük finom levest. A szülők meg futottak utána, csak hogy kapják el őt, de nem sikerült nekik, mert már megette az egészet. A szülők elkezdtek sírni, mert azt hitték, hogy a szellemek megölik Krisztinát, és gyorsan átölelték Zsoltot, hogy ő ne fusson el a szellemekhez. A végén a szellemek nem ölték meg Krisztinát.

A szülők meg a gyerekek minden nap mentek a szellemekhez, és ott mindig vacsoráztak. Krisztina és Zsolt mindig mentek sétálni a szülőkkel és a szülők nélkül. A szellemek is jöttek hozzájuk vacsorázni. A szellemek és a gyerekek még mindig tartják a kapcsolatot, és azt ígérték egymásnak, hogy fogják egymást látogatni, de úgy, hogy Krisztina és Zsolt nappal mennek, a szellemek pedig éjszaka.

És így voltak még Krisztina és Zsolt szülei nem haltak meg, ekkor majdnem abbahagyták a beszélgetést és a sétálást, de végül nem hagyták abba a szellemek és a gyerekek, még meg nem halt Krisztina és Zsolt.